

duxit nobis similem fieri per ea, quae in nobis sunt spectabiliora, videlicet per animam intelligentem, ac rationis compotem, que nos supra brutorum genus attollit; sed ut plenam, pene tamquam cum nobis haberet similitudinem, voluit fesse conjugere cum eo, quod in nobis abjectissimum est, corpus alienum naturae ejusdem, cuius est nostrum: Et verbum caro factum est. (Iohann. 1.) Quamobrem Tertullianus ait, Deum primi hominis corpus effigientem cogitare de illo, Deum aliquando assumptus erat. Jam sive cogitabatur Deus homo futurus. Ita ut hic idem Deus, qui in mundi priuariis hominem ad imaginem, & similitudinem suam elinxerat, vicium imaginem, & similitudinem hominis indueret, ejusque lineaem gessaret.

Magnus alterius annus creacionis & diuinis verbis Incarnationis secundum.

Fideles quantum discriminas inter opus utrumque intercedi? nam in hominis creatione illum atrolit eo usque, ut ipsum ad sui imaginem fingat; hic vero te deicit, ut ipse hominem ipsum formam, & imaginem induat. Illuc manibus suis colloca membra corporis humani, attraetos humum, ex quo illud fingit, ac spiritu suo idem animans: hic autem limo hinc se conjungit, se applicat, se compicit, in illo se infigit, ut Propheteta verbis utar: Infixus sum in luto profundi. (Psalms. 68.) Illic efficit, ut homo gerat nobilitatis sua characteres; hic autem assumit uotas abjectionis, & nihil ipsius, & per amoris excellum, se vere hominem facit similem illi, ut sibi ejusdem amorem devincent. Apparet benignitas, & humanitas Salvatoris nostri, (ad Tit. 3.) Idem ibidem.

Ne creditis Fideles, hanc Divini Verbi cum homine similitudinem in speciem tantum esse, atque extrinsecum dumtaxat habent figuram, illi similem, sub qua Angeli nonnulli hominibus apparuerunt. Hac haresis est, in quam dirum anathemas fulmen contortum fuit primis Ecclesiæ facultis: igitur realis est similitudo, & effectiva, similitudine nature omnia genera lineaem humanae imbecillitatis, misericordie, & infirmitatis; verbo, quidquid non repugnat cum natura Dei. Videlicet illa facta est passibilis, & mortalis, quales nos sumus, & omnibus infirmitatibus nostris obnoxios. Itaque Fideles, qui ab eterno est in Patris sui finu, tanquam in fonte vite sua, & habitat gloria, & beatitudinis sua, his mortale corpus indut obnoxium communibus annis, quin perfuge dignatus ullum ei priviliegium largiatur. Rex est nulla in redimilis subditis suis, & in hac abicatione insignium omnium dignitatis sue, si ex eo queritis quinam sit, per Sapientiam os reddet vobis: Sicut ergo mortalis homo, ex genere terreni illius. (Sapient. 7.) Sum homo, sicut reliqui homines, qui duxerunt omnia ex primo illo quem Deus effinxerit ex ligno. Ecce, lectissimi audidores, quantoque voluerit Deus se humiliare, ut sibi calente delinquit per hanc similitudinem cor, & amorem mortali, quod illa significant verba, quae secula omnia admirata sunt: Verbum caro factum est, & Deus factus est homo. Ecce amoris factus prodigium; insignis sua omnipotenter conatus, qua tota uita est, ut nobis impensis caritatis sua latitudinem aperiat. Aliutius admirabilis, quae ne in mente quidem nostram cadere poterat! Mira congeries rerum durum adeo inter se distinatum, ac remota! Nihil, nisi Dei amor te efficerit potuit. Auctor idem in adventu.

Silens admirabile illa mutationes, quas in mundo profanus amor peperit: Amor noster Domine, toto Corlo cas turaverit; & verba haec, ubi rite perpendantur, Verbum caro factum est, continent amorem excellum, cuius Deus unus est, & capax. Divinum hoc Verbum splendor est gloria Patris sui, inquit Apostolus, vivens substantia ejusdem imago: terminus subfusus infiniti intellectus; in splendoribus Sanctorum genitus, increatus, immensus, eternus, in omnibus equalis Patri: Splendor paterna gloria, & figura substantiae eius, . . . Non rapimus arbitriis est sibi ex aquilonem Deo. Et quid est caro ista, quam propter nostrum amorem assumptum, & cui fesse arde adeo devinxerit? Jam nostis, hac illud est quod nobis communis est cum bruis, & quod naturaliter redit in pulvrem, ex quo sum habet originem, & ad quem proprio pondere fertur. Afftere igitur Verbum hoc factum esse carnem, idem est ad dicere supremam celitudinem extremitate humiliantis adhuc; & aternatum temporum vicibus obnoxiam factam fuisse; ac demum Dei Majestatem arctissimo vinculo fesse conjunxit, cum eo, quod in natura abjectissimum est, atque infernatum. Sed quem in finem Dei Filius semper ipsum ita abicit, & exanimavit? Heu! Sanctus Bernardus exclamat: Quanto pro me villo, tanto mihi carior. Quo magis exanimavit se, ut se mihi similem redderet, tanto mihi esse debet amabilior. Similitudinem opus erat, ut illum amare possem: illi autem cum me Deum efficere non posset, quia Divinitas ipsius communica non posset; ipse se hominem fecit, ut se mihi similem faceret, Heu! Christiani posthac erimus ne corde adeo duro, ut negemus illi amorem postrum, quo dignissimum est, & quem pretio tanto sibi comparavit? Idem ibidem.

Quonodo omnius ille amorem Verbo Incarnato testari? Optima quidem hoc faciendo ratio est: amorem illius imitari, nobis admittentibus pro vi-

rili parte, ut nosmē eidem similes prebeamus in humiliacione sua, quemadmodum se nobis similem praebuit in natura. Alioquin hęc similitudine nobis in nostra damnationis argumentum converteretur, amor ipsius in Julianum trahendere; nosque aeternis opprobriis obicit, sedantes vitias nostras carnem, quam ille arctissime loedere sanctificavit, & vita fordinibus dedecore afficiens naturam, quam illerum exexit, ut cum sua divinitate conjugeret. Heu! peccator! S. Chrysostomus exclamat, qui hoc pacto polvit Sanctorum Divinitatis: Si nondum iudicarum fecisti omnem obsequi, gratique animi sensum erga Salvatorem tuum, Fecis in te Christo, parce in tempesto huic homini Deo, cuius similitudinem geris, & cui arce adeo per naturam ejusdem singula inhates. Heu! quid est opus illi, ut quin illi confecres omnes affectus tuos, hic Fratris titulus, quem tibi largitur, in causa sit, ut illius majori dedecore officias, & contumeliosius lacessas? Idem ibidem.

Nunquid mihi dicere nefas est, Fideles, extremam dejectionem Majestatis Dei hoc esse Mysterium Incarnationis Filii Dei? Haec adeo profundum humilitatem, que omnia creaturarum rationabilium cogitatione excedit? Et profecto ubi cogito Deum voluisse ad hunc redigi statum, rest fine di-

scrimine. Eius humilitatis in alia carnatione caritate, & in aliis quae inveniuntur.

Hoc autem limo hinc se conjungit, se applicat, se compicit, in illo se infigit, ut Propheteta verbis utar: Infixus sum in luto profundi. (Psalms. 68.) Illic efficit, ut homo gerat nobilitatis sua characteres; hic autem assumit uotas abjectionis, & nihil ipsius, & per amoris excellum, se vere hominem facit similem illi, ut sibi ejusdem amorem devincent. Apparet benignitas, & humanitas Salvatoris nostri, (ad Tit. 3.) Idem ibidem.

J. C. venies subiectu[m] carnatione illa est, quam non potuit J. C. assumere, cujas tamen figuram, & similitudinem suscepit, ut ad extreum usque abjectio[n]is genus descendere, ad quod amor suus illum redigere potuit. Hac autem peccatum est, in quo omnes conceptum, & quod hereditatio jure subiungit, antequam prodeamus, & quod peccatum est, in quo omnes conceptum, & quod Magnitudine, regis potentia, sive in luxibus sanctificatur, est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus. Inscriptio: dominus epius tuus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Inter ceteras hominis miseras omnium miserima illa est, quam non potuit J. C. assumere, cujas tamen figuram, & similitudinem suscepit, ut ad extreum usque abjectio[n]is genus descendere, ad quod amor suus illum redigere potuit. Hac autem peccatum est, in quo omnes conceptum, & quod hereditatio jure subiungit, antequam prodeamus, & quod Magnitudine, regis potentia, sive in luxibus sanctificatur, est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus, & Magdalena Jesu.

Divinum hoc Incarnationis Mysterium supremum Divinitatis est opus; opus praecipuum potentia, bonitatis, & Sapientiae ipsius, quemadmodum Propheta illud appellat: Dominus epius tuus. (Habac. 3.) Opus incomprehensibile, & quod natus.

Domus ipsum complectitur: opus atque increata amoris trium-

plus; in qua amor feliciter de ipso Deo triumphat: opus,

& Mysterium unicum, & singulariter redigere,

videlicet infirmatatem suam, simulque univerorum Magnitudinem. Cardinalis de Berulle in tractatu de Senus,

Dei, qui puer factus fuerat; ad pedes Verbi, quod factum fuerat caro, ad pedes Unigeniti Fili Dei viventis, per omnia qualitas Patri! Abiectus illud sordidumque tabulam, tetricum illud antrum tum factum est locus omnium locorum Mundi totius facerimus, & simillima Cœlestis Jerusalem imago. Nullus Angelorum ad eum adorandum illuc non accedit; nullus, qui ex quo divinus hic infans lacem adspexit, ad illum colendum non felinevit. Illi sua jam obsequia praefliterantur eis ipso Conceptionis ejus articulo; secundum afflaurantur illa, ubi lacem adspexit. *Ecce enim in predicto primogenito iste orbem terrena, inquit S. Paulus; diez & adiens cum omnes Angeli Domini (Hebr. 1.) Idem.*

Bone Deus, quod meditationis argumenta non suppetunt tantum nobis omnes miraculose huius Nativitatis circumstantiae! S. Virgo diversorum quæstus in oppido Bethleem, & fructu; in magna illa in singulis horas confluentum turbam locupletioribus reservarunt divertiora. Heu! licet non defuisse Deipara, Sanctus Joseph, quod pro recessu suis fuit prelio perfolverent, quandoquidem requirebant, ubi quietescerent; tamen proculibet non erat in Bethleem perfugium fatis abjectum pro J. C. Hunc opus erat mäserici undeque satisfacientis, ac patulæ; opus erat specie, & stabulo; haec duo omnium hominum Deo acceptissimum, ab omnibus contempti, rejequent tenetur confugere. O Salvator: quam dilucido incipit Mundus superbiu[m] opacu[m], ac pudore suffundere? Quod specacula tuum hoc magis & admirabilis? Deus infans, & infans, qui Deus est, pro quo nihil in Celio fatus est magnificum, & qui thronum suum habet super sydera, in Praesepi jaceat duorum iumentorum fratru[m] cœlestibus, omnibus inclemens aëris injurias expostus, cum interea tot Principes, qui ejusdem imperio sunt subditi, in magnificis ædibus, & in rerum omnium affluentia nascantur. *Ubi autem regia S. Bernardus exclamat: ubi cura regalis frequentia? Ubi igitur Regis recens natu[re] Palatium est? ubi thronus, ubi frequenter Aula Ministeri? Numquid aula est stabulum, ibrum praesepium, & rotis Curtæ frequentia Joseph, & Maria? Scire ne vultus quinam sit ille, qui hoc pacto naturæ est? Ecce, S. Augustinus; est verbum Patris Eterni; Artifex universorum, lux Mundi, pacis, & aeternae felicitatis origo, humani generis filius; qui deerante revocat in viam; ille tandem qui iustorum omnium gaudium, atque spem constituit: Vix nos qualiter, qui sic sumus esti, audi, quis, & quamus est: verbum Patris, artificis Mundi, lumen Cœli, pax terra, hominum salus, errantem viae honorum iunctu[m]. Pater Segni.*

Quoniam Filius nasci voluit in stabulo caligine, tamen non defuit, quo minus nota faceret Iudeus, & Genitius, ac Gentiles. In finitimus agri Parvulus, & aeternum admirabile Regibus Magis. In finitimus agri Pastores vigilabant, ut gregis sui curam gererent: cum enim in Iudea hyems parum violenta, ac serotina esse conseruit, armenta adiut in agris, noctu, hac anni tempore pote- rant detinere. Angelus Sole nitidior illis apparuit. Requid enim adiutor oculi coram perfricti fuerunt, atque cor eorum expavit? Sed Angelus idem, qui eos perteruerat, confirmavit, eisque addidit animos: Nolite, ait, expave- scere: Evangelio vestri gaudium magnum, quod erit omni populo. (Luc. 2.) Natus est Salvator in Bethleem, quoniam nuncupatus Clivitatem David. Hic Melias est, & Salvator animarus; hic Dominus vester est, & Deus vester. Inveniens eam pannis involutum, & jacente in Praesepio. Hac signa sunt, ex quibus illum potestis cognoscere, ac eorum, quæ dixi vobis, veritatem intelligere. Vix loquendi fine fecit Angelus, cum Cœlestis Spiritu turba audita est Dominus, Deique sui laudibus perfonare. Gloria in excelsis Deo, canebant illi, & in terra pax hominibus boni voluntatis. Salvator recens natus probat utrumque? Idem.

Attendite, Sancti Patres inquit, non sapientibus, ne magis quæ locupletum Bethleem annuntiantum fuisse, jubente Deo, divites quæ Filius sui Nativitatem. Superbia, avaritia, molitiae magni hosti obicebat Deum pauperem, patientem, humiliatum. Pauperibus, egenis, humiliis laborem patientibus primum annuntiatur Christus Jesus: hi aptiores sint ad affectu[m] per simplicem fidem Religionis Mysteria. Sed quoniam signa pauperibus itis traduntur divinitatis huius pueri, & veritatis Meffis? Panni, quibus involutus est, Praesepi, in quo jacet, stabulum. Ex hujusmodi signis ergo cognoscenda est Dei suprema Majestas? Non ita profecto, sed ex signis paupertatis, atque eximantionis agnoscendus est Deus Salvator, qui venit ad liberandos homines de servitudo peccati, & affectuum tyrannie. Sed quoniam Doo credit gloria ei aëris nativitate? Utique Incarnatione est, ut ita dicam, præcipuum Dei opus. Omnes divinae perfectiones, potentia, sapientia, bonitas, justitia, misericordia ibi maxime eluentur. J. C. Patri sui Mundum conciliat, dexter peccatum, subigit damnationem, subiicit carnem spiritum, hominum voluntates inter se, & cum Dei Voluntate conjungit. Iure igitur hodierna die pax illis nuntiatur, qui feociles doctrinæ, & gratia Salvatoris præbuerint. *Pater Segni.*

Interea Patres demissum cœlum nuntiunt non negligunt, ac se se ultra citroque cohortari, ut ad hæc admirabilia

spectanda fæse conferant, statim discedunt, paulo post remittuntur, in dimidiata noctem perveniant in Bethlehem, cumque fæse ad cogoverunt, & nondum cognoscunt? Quia Salvator quantum illud in ipso erat, nihil prætermisit, ut se traduceret cognoscendum. Sol ubique nitet; & si quis oculos clauderet luci, non diceretur Sol huic non illuxisse. Verum igitur est, Iesum Christum in terras venisse ad illustrandos omnes homines, quamvis non omnes illustrati fuerint. Quomodo S. Paulus ait, illum apparetis omnibus hominibus crudelis, non aut eruditis illos generatis; quia plerique recipere noluerunt, quod ad illos illustrandos erat destinatum. Damatio causa hec est, quia lux venit in Mundum, & homines maluerunt tenebras amare, quam lucem. Divinus hic infans, qui in præcipi venerabatur, venit, ut nos noluerit: non igitur illi ferendum est acceptum, si ipsi permaneant in tenebris. Quia lux non undeque refugerit? Omnia Christianarum virtutum exempla, quæ nobis offert, totidem sunt radii, quos nobis effundit. Si minime illustratur, inde fit, quia oculos claudimus. *Pater Segni. Idem.*

O incommensurabilis ardor Carthensis! S. Augustinus exclamat. *Quis usquam spora posset, ut ex domo ante temporis natus, pro beneficiis suis, non satis, in illa nativitate ex feminis homo fatus? Quantus honor, & gloria cedit, Homo, idem Pater addit, quod Deus fieri dignatus fuerit frater tuus? Deus tuus fatus est frater tuus. Sic natus tuus. In J. C. oritur gratia, Dei amor omnes spes nostras, ut per nos, in illa nativitate ex feminis homo fatus.*

Apparuit gratia Salvatoris nostri omnibus hominibus: in quo? & quanto? per concumeliam Deipara illata, quæ haec angelum quidem inventit, quæ fæse recipere in divertorio; per necessitatem properat cum Dominus Universorum oritur debuit in præcipi; per extremam paupertatem, in qua Deus tradidit. *Naturam me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, erga Deum. Erga nos quidem erit nos edocens ne pro lege sequar nostra desideria, sed vita nobis Deo, secundum temperantie legem intulimus. Subiit vivamus. & Erga proximum, edocens ne sequarum leges iustitiae dictabimur.*

Exempla, quæ nobis præbat Salvator, & ad mortem ulterius in Praesepi que præbabit, omnia rediguntur ad nos reformandos erga nosmet, erga proximum, erga Deum. Erga nos quidem erit nos edocens ne pro lege sequar nostra desideria, sed vita nobis Deo, secundum temperantie legem intulimus. Subiit vivamus. & Erga proximum, edocens ne sequarum leges iustitiae dictabimur. *Ita nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.*

Oculos conciacionis in Salvatore nostrum qui accuratissimi

gratia, Dei ris nostris amibus hominibus? Quot animalium illum non ministris, & cognoventer, & nondum cognoscunt? Quia Salvator quantum illud in ipso erat, nihil prætermisit, ut se traduceret cognoscendum. Sol ubique nitet; & si quis oculos clauderet luci, non diceretur Sol huic non illuxisse. Verum igitur est,

Iesum Christum in terras venisse ad illustrandos omnes homines, quamvis non omnes illustrati fuerint. Quomodo

S. Paulus ait, illum apparetis omnibus hominibus crudelis, non aut eruditis illos generatis; quia plerique recipere

noluerunt, quod ad illos illustrandos erat destinatum. Damatio causa hec est, quia lux venit in Mundum, & homines maluerunt tenebras amare, quam lucem. Divinus

hic infans, qui in præcipi venerabatur, venit, ut nos noluerit: non igitur illi ferendum est acceptum, si ipsi permaneant in tenebris. Quia lux non undeque refugerit?

Omnia Christianarum virtutum exempla, quæ nobis offert, totidem sunt radii, quos nobis effundit. Si minime illustratur, inde fit, quia oculos claudimus. *Pater Segni. Idem.*

Exempla, quæ nobis præbat Salvator, & ad mortem ulterius in Praesepi que præbabit, omnia rediguntur ad nos reformandos erga nosmet, erga proximum, erga Deum. Erga nos quidem erit nos edocens ne pro lege sequar nostra desideria, sed vita nobis Deo, secundum temperantie legem intulimus. Subiit vivamus. & Erga proximum, edocens ne sequarum leges iustitiae dictabimur. *Ita nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.*

Oculos conciacionis in Salvatore nostrum qui accuratissimi

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Numquid perverbo vivimus secundo? Sed hoc Salvator nobis precipitat, ut vivamus secundum temperantie leges inter homines parum frugi; secundum leges iustitiae inter iustos; secundum leges pietatis inter impios: *Sobrie, & jacte, & pro vivamus in hoc secundo. (Tit. 2.)* Prodigium amoris & bonitatis! Infanscibus pauper, & patiens; Deus est, qui fæse ad nos usque demittit, ut se nobis præbeat amabilitorem; Salvator est omnium mortalium, qui jam in præcipi peccata eorum incipit expiare. Praepeglorium, pretiosi panni, si certa estis indicia amoris Dei mei, totidem estis eloquentissima documenta virtutum, quæ edicere juber; in quibus ut proficiam, vis, Domine, ut colam te in hoc statu cum fide, & simplicitate Patorum, quem virutum schola est locus, in quo nascitur Domine? Id est adcepimus amabilitatem contundamus; & ab nasci inter homines vult in stabulo inter duas animalia contemptus a suis, & ab omnibus neglectus. O homo, S. Bernardus exclamat, o infelix mancipium! o turpe, abiecumque infestum! quanta est indigentia superbie, si fæcti nequis intus Dei uiu exanimem! Haud agere Sancti huius Patis sensum asepi debemus; sed caecamus, ne nil in nobismet, namus objecta, indignationis eius, & zeli. Num Extremi Dei exemplum vere nostram restitut superbiam? Num fugit inanita consilia dignitatis, ac libidinosi ad percipiendam mortificationem; omnes accedunt a intelligentiam temperantie, iustitiae, pietatis. Ibi Salvator hodierna die aque nos docet exemplis, ac deinceps docebit sermonibus. Immundus fedator, ne ulcerius tua misericordia exempla, leges, placita; hac damna Deus pauper, & humilius. Hic nec fallit potest, nec fallere; ab uno illo diserce cupio, quod a me in pretio habendum, & respectandum est. Sed simul, Domine, cum me tuis exemplis exaudi, fer opem, ut me corrigit errata, & incondita corde mihi desideria colibeam. Si placita tua naturæ duria faciunt lavident, suave mihi erit illa exercituse. *Pater Segni.*

Joseph, & Sancta Virgo Cœsara imperata fecerunt, Beata Virgo tunc se conferunt. *Dei Filius, qui hanc illi inspirabit obedienciam erga Principes terra, semetipsum illis subiectum, & ita ut dicit possit, illum hodierna die natum esse, que madidum mortuus est per actum obedienciam non solum erga Deum, sed etiam erga Cœfarem. Ibi sibi existimii divisorum Mytheriorum sequebtes cum pervenient in Bethleem, ab omnibus contempniti fuerunt; & neminem invenerunt a quo excepterent. Quoniam tunc fuit sollicitudo, cura, dolor Joseph, Virginis patientia, & Salvatoris ipsius humiliatio! Hic licet omnipotens, nihil tamen agit, ut sibi subiudicium perquirat. Omnia permittit Patris fui Providentia. Abolutissimum cordium Dominus poterat ad arbitrium fletere corum, qui incobant Bethleem, eorumque saevitiam in amorem convertere; sed mauli ab hominibus omnibus pati, quam vel levissimam inferre vim. Non poterat taliter differe tempus Nativitatis sue, & expectare, donec Sanctissima Virgo Nazareth fuisset reversa.*

Poterat hoc proculdubio. Sed illa non ita sua amorem, ut ea miraculo sibi velit comparare. Praestat illi fæse aptare legibus, quæ ipse naturæ imponit, quam perturbare, vel in minima re, ordinare a se constitutum. *Moralis novi Testamenti Tomo 1.*

Documentum, quod nobis hodierna die tradit de præcipi, tamquam de sublimi Cathedra, in quam Dei Filius ascendit mundi placita impugnatibus, hoc est, ut mundum non diligamus, sed contemnamus. Opponit ergo virtutes moribus ejus

oppositas, idque non veritus tantum, sed exemplis. Exercens primus omnium humiliatum, obedientiam, ceteraque Christianæ virtutes, nos ad eum amorem, & proximam studet impellere. Mediterat attentius divinum hunc puerum, ad ex-

amino vocem, quidquid illum circumdat; nihil in hoc Mythe-

bius videbimus, S. Bernardus inquit, quod non sapiat, atque

commemoret mortificationem, & paupertatem. Quid accommodatus est ad ciendum in nobis contemptum, immo etiam horreum voluptatum, oblectacionum, & nugari. Mundus huius, quam Exemplum Dei pueri, qui oritur inter vagitus, lacrimis suis suffusus, expolitus in tenello, & delicato corpore omnibus contumelis tempestatis tectorum, omnibusque incommodis loci miserrimi? Numquid nobis erubescendum non est tale intuitus exemplum? Rubore suffundamus molles Discipuli divini huius Infantis, voluntariae Praeceptio[n]is Nostri passionis meditari. *Idem; & recte Ador.*

J. C. in Ortu suo eximium nobis præbet paupertatis exemplum, fed extrema paupertatis. Et sane vilis ne fuit unquam puer nasci in adeps corum omnium quæ ad hanc statum necessaria fuit, privatione, in tanta bonorum terrena carentia, tanta angulia, accedentes! Heu! Parens illius teneat illam super suppeditas in praefaci paleas depone. Nihil ne nos moveat hoc exemplum? Quid derrectabimus sequi vestigia Salvatoris, ut exemplum sequarum, invitantis? Heu! si minus nos movet tanti contemptus opprobrium, saltem nos uitatis ratio moveat. Meminerimus illam beatitudinem nostram Evangelica paupertatis subiectare. Igitur pauperes beatissimi sunt, erga proximum, erga Deum. Erga nos quidem erit nos edocens ne pro lege sequar nostra desideria, sed vita nobis Deo, secundum temperantie legem intulimus. *Sobrie vivamus.* & Erga proximum, edocens ne sequarum leges iustitiae dictabimur.

Exempla, quæ nobis præbat Salvator, & ad mortem ulterius in Praesepi que præbabit, omnia rediguntur ad nos reformandos erga nosmet, erga proximum, erga Deum. Erga nos quidem erit nos edocens ne pro lege sequar nostra desideria, sed vita nobis Deo, secundum temperantie legem intulimus. Subiit vivamus. & Erga proximum, edocens ne sequarum leges iustitiae dictabimur. *Ita nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.*

Oculos conciacionis in Salvatore nostrum qui accuratissimi

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

Salvatoris me tribus his officiis perfectus est: quibus si defecimus, Exemplum haec nos, nosmet, erga proximum, & erabamini. ex. et. Quam enim pretexemus causam nisi illus exempla fuerimus imitari? Quid est? beati fideles J. C. imitatores! beata anima Sanctæ, & Religiosa, quæ ita vivunt, ut Deus eorum natus est! hoc est in omnimo bonorum huius Mundi privatione. Ad param beatitudinem contendamus; & si sequi volumus statutus huius nobismet erga alios agendum est, quomodo alias in nos agere cupemus: Juste vivamus. Erga Deum tandem nos erudiri, ut ea illi præstems officia, quæ filius obedientis Patri. Pro vivamus. Idem.

quoniam halitus ad foventum puerum vix satis est. Nam quid non alio opus erat subdicio ad arcendum noctis frigus, ad prohibendam temporis inclemem, omnesque temperatus injuries? Namquid non erat infantia infirmitatibus obnoxius, an nullo carum sensu afficiebatur? Homo erat sic ut nos, paucis fuit nos, & magis etiam, quam nos proper deliciatil corporis molitatem; ejusque vagitus, & lacrima fatis significabat, quantum patiebatur. Ceterum nihil est adeo miserum in misteria paupertate; quod ille noleat pati, & venit in terram ut ferret omne illius pondus, omnemque miseriam. *Idem ibidem.*

S. Bernardus confidens admirabilem hanc rerum ad vi-

tae necessariarum carentiam, & insignem hanc paupertatem Filii Dei in Bethlemitico stabulo, necnon terrerim hanc

egefactem in qua nasci voluit, orationem suam convertit

ad Mundum hujus divites, quos ad eorum vel doctrinam,

vel damnationem, invitat ad audiendam vocem hujus sta-

buli Nascientis Dei, huius praepropii, & horum litterorum,

quibus est involutus. Quamvis in conditione, quam pro-

fitemur, nequeam recenseri in numero divitium facili, ni-

hilo feci debemus attentas aures praeberet mutu hunc vo-

ci, verumtamen eloquent, & ea, quae nobis annuntiant, non

minorem nobis verecundiam debent inferre. Hoc nobis exhi-

bire pauperem Salvatoris statum, exiguitus ut nosmet cum

eo conferamus, & nostre infirmitati non padeat. Verum

est, fateor, pauperem vitam ducimus; pluribus natura bonis

definiti sumus, fortuna munera innotescit non incantat

manus; sed re ipsa quod non absit Dei consilia?

Mellies hic, desiderans Genitibus, tandem nascitur, sed in paupertate: quare? Quia re adhuc integra volebat exemplum suis hanc veritatem mortalibus persuadere, quam mox in Evangelio suo predicatus erat: pauperes esse beatores: *Blessed paupers.*

Hac de causa in ipsa Nativitate se pauperem pro-

didit; & quoniam primus illius documentum futurum erat de

Pauperum beatitudine, hic prius extitit statu, in quo se no-

nstris obtulit oculis; & in quo nobis adorabiles sumus Hu-

manitatem ostendit. Exemplum sane Sermonibus omnibus elo-

quentius: Exemplum quod aperit nobis palam meritum, &

primum paupertatis, quia illam delegit Deus, & omnibus

facili divitis prout: Exemplum aptius ad illius in nobis

ciendum, non dico exhortationem, sed amorem, & gaudium,

quandoquidem videmus illam in persona Dei Salvatoris con-

secratam, qui illam pro nobis amplexus est: *Pater Bourdouze in Spiritualibus recessibus suis.*

Fingi ne major poterit paupertas pre illa, quam Nativi-

tatis sua tempore pertulit Salvator in Bethlemitico stabulo;

Carenz omnibus ad vitam necessariis nascitur, abrenuantia-

non solum facili pomps, verum etiam, ut videtur, recto

tempore in aliis requiri semper id, quod necessarium est ad excu-

sitiandam misteria, quia tempore subsequitur necessitatem.

Tamen ad haec paupertatem videtur omnes homines invi-

cato: quandoquidem aliquo patet, nos melius illi placere

non posse, nisi cum perfectius illum imitatur in istis etiam

virtutibus, quae nobis, abit invidia verbo, abiectiores vi-

dentur, atque contemptibiliores. Vehementer fallitur, si

credimus paupertem Religiorum proprium tantum esse,

atque inter Gaufraria amandam: ad omnes enim dictum

est illud: *Beati paupers.* Ut igitur quis Beatus fit, hunc paup-

terem esse oportet. Quo igitur pacto ad Beatis invenire

littere licet nobis, si perhorrescimus paupertatem, cuius Sal-

vator ipse hodierna die præbet adeo exsumum exemplum?

Non defuit pauperes in Mundo; sed alii quidem retinunt

lunt pauperes, & propter conditionis sua necessitatem, qui

sunt pauperes corde, & affectu: alii vero sunt corde, &

affectu pauperes, non re. Priorum illorum paupertas coa-

cta est, de qua conqueruntur, & quam ægerime ferunt:

quapropter non est illi J. C. Nascientis paupertas, que fuit vo-

luntaria. Posteriorum vero paupertas Christiani est, & accep-

ta Deo, si eorum cor avulsum est a bonis, que præma-

nibus habent, ut suppono (quod tamen infrequens est) &

juxta effatum Apostoli, tunc possident illa, quae non possi-

derent. Sed haec nondum est perfecta illa paupertas, quam

Iesus Christus amplecti voluit in Nativitate sua, quoniam re

ipsa fæs rebus omnibus exiit, & omnem proprietatem, ac

possessionem abiecit. *Pater Bourdouze ibidem.*

Si qua ex parte paupertatis nostræ, in qua fuit sumus

in presentiarum, conformis est paupertas J. C. Nascientis,

procul abest, ut inesse utramque illum adit similitudo,

& aquitas perfecta. Ut id palam fiat, fatus est oculos

le, quam Dei aperte, & contemplari divinum hunc infanticum in pre-

Filiis oris pi, ubi natus est. Stabulum eius domus est: præpere, incu-

nabula; palea, ubi cubat, lectulus, in quo requiescit; cras-

fa linteæ quibus involutus est, omnia ipsius indumenta.

Sin autem attentius inspicimus, quanam sit ejus societas;

heu! Egena Mater omnibus ad vitam necessariis deficit;

S. Joseph æque pauper, & indigens, ideoque impar feren-

do open in gravissima rerum omnium carentia; bruta duo,

coagulata

J. C. inno-

bitus devo-

tionem.

non nisi per fidem videmus illum: at cogitamus Pastores illos minori fide indigni, ut crederent, infante in mero statu illo, Deum suum esse, arque Messiam? Fides nostra tot suffulta miraculis, ac adeo validis argumentis cor nostrum non mutabit? O admirable Providentia consilium! Ex omnibus adveniis Bethlehem proficisciens, ne unius quidem est, qui non optimum habeat locum in diverso: unu Maris locus non est. Ullane in terris erat creatura dignior obsequio? sed nulla erat illa Sanctior; & adverstitates, atque Mundi contemptus sunt virtutis hereditas. Salvator venit in Mundum, & Mundus eum non cognovit, venit in propria, & sibi eum non receperunt. Quam diliguo exagistus fuisti, Salvator amabilis! Mundus te respuit, te ante ipsam nativitatem tuam repellit; ego vero aeternum Mundo placere volim? Ego toto vita mea spatio illi serviam? Aeternum illius placita sequar? semper censuras illius eximebam? Quousque illius clientelam, vel gratiam adquiram? Quis conqueri audebit, quod Deus in Mundu his bonis distribuendis potiorem creatorum honorum partem sibi non dederit, quam filio suo? Angeli misericordia sunt ad Pastores gregibus suis invigilantes. Quam fuisse horum Pastorum calamitas, si Angeli eos in utramque aurem sterentes invenient? si in confilio capiendo hastulent, si diem volvissent expectare? Neque enim deinceps illi, quas praetererent, cauisti. Proh Deus! Quantum refert, sece gratias dociles preberet, & affabiles suis sequendis alacres. Natus es, Divine Redemptor, ut me salvum faceres; fac, ut hodie conversio mea sit fructus nativitatis tuz: & in gens amor, quo me proferueris, cor meum igne tuz cataractis accendat. *Pater Croiset in Aesculio.*

Virgo concipiet, & pariet Filium. Miraculum adeo incredibile, & supra humanum mentem possum longe ante correspondere erat, ut homines ad tantum hoc prodigium diliperentur. In hoc Mysterio quidquid era miraculum. Virgo Iulianum incolum Virginitatem parit. Filius hic vocatur Emmanuel, hoc est Deus; quin Deus est deus, homo est; & hic Homo-Deus inter homines delicias suas inventire dignatur per infinitam clementiam. Humana mens in hoc miraculorum Oceanum sui compos non est; sed numquid minus prodigium est, quod cor humanum adeo parum afficiatur omnibus hinc miraculis in ipsius gratiam peradit? Prodigia, quo in hujus Filii nativitate acciderunt, nimis humanas mentes percellunt, ut in hoc infantu non videant Mellies characteres. Ubi nam Dei omnipotencia, excessus infiniti amoris sui erga homines, eximia, & admirabiles Deipara prerogativa melius connotare refulgat? Profecto inauditus verbi Divini humiliations sunt magni admirationis argumentum. Virgo in tempore concepit euidenti opus, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus est, ut ad Magorum exemplum temporalia fugiamus negotia, falem ad aliquos dies, & nosm prepatremus omni cura, ac sollicitudine ad Salvatoris visitationem in Praefatio. Denique opus est, ut ardor in mentis collectione, ac requie interiori ad gratiae vocem expectandum; generositate opus

triumphum de potestate damonum: qui inferni portas claudit, & Cali aperit janus, qui totum terrarum orbem debellat, & nobis plus comparat bona, quam valeant Mundi hujus imperia. *Pater Novus in Meditacionibus suis tom. 7.*

*Natus est nobis Iudeus Salvator. (Lue. 2.) Accedit, Fideles, accedit in partem latitudinis ob illius Nativitatem. Latitudini iusti in Domino; natus est enim *Sanctus Sanctorum*, ut in Mondo innocentia, virtutisque amorem instauraret; Confolamini peccatores, ac certe foyete spem vos cunctum vestrorum veniam confecutores; quoniam vobis natus est Salvator, qui populum suum de omni peccatorum genere liberabit. Et vos qui inter Mundi miseras, quae undique vos premit ingensitatem lacrimis, ac suspiriis vestris, inveniuntur, quae omnis abicit ut pugio, ubi nostra Religioni perhibent testimonium; paulo antequam nascetur J. C. vita sua inianum Deorum similitudinem corruevere, in quibus mendacis spiritus fuerat adoratus. Omnia conficerunt oracula praeceps ea, quae Messia nuntiabant adventum, & non semel infernales potestes confiteri debuerunt, regnum suum finem habuisse, & adventare Dominum Dominorum omnium, qui Mundum regeret, eumque veri Dei legi subiiceret.*

Quia nequam expectat diem quo Mellias nasciturus est, ut huic locum faciat. Si credimus Auctoribus Enochis, quibus omnis abicit ut pugio, ubi nostra Religioni perhibent testimonium; paulo antequam nascetur J. C. vita sua inianum Deorum similitudinem corruevere, in quibus mendacis spiritus fuerat adoratus. Omnia conficerunt oracula praeceps ea, quae Messia nuntiabant adventum, & non semel infernales potestes confiteri debuerunt, regnum suum finem habuisse, & adventare Dominum Dominorum omnium, qui Mundum regeret, eumque veri Dei legi subiiceret.

Quia in re in antecedentium adimplenum sicut Evangelicum illud verbum. Nunc Mundus judicandus est, & princeps hujus mundi ejicietur foras. Pater Bonaldus in Christianis coheretionibus. Tom. 2.

Confideremus dispositions illas quibuscum orientem Salvatores recipere debemus, in nativitatibus ipsius circumstantiis invenienti. Humilitas nunquam ita se se submittit, mortificatio nunquam prolixus procedit, lenitas nunquam perfectio fuit. Cum omnia efficiat pacata, dum alium concubia noctis silentium tenerent omnia, Salvator natus est. Quia collectio? qui spiritus orationis? sed quia amor, que fides, & pietas in Paforibus? Haec Virtutes adquendae sunt, cum hoc nobis exhibetur Mysterium. Pater Croiset in Afectis Tom. 1.

Ingridiamur pauperem specum, ubi Rex Cali sedem suam postulavit et familiariter nobiscum convertaruntur. Confidemus praefecto hoc quod Cali thesauro conferunt, redemptionem Mundi, gaudium hominum, & Angelorum. Videlus quomodo Deus, qui pro nobis factus est homo, jacet in paleis, crassioribus pannis vincus, & involutus. Deoculem permanet haec incaunabula, que omne bonum continent, eaque corde pro amore astutante amplectatur. Humiliter nosmet proferamus ad pedes amabilis hujus pueri, eos lacrimis nostris irrigemus; ponamus illi aram, eum tamquam Deum nostrum adoravimus, eique cordium nostrorum sacrificium oblatui. Nosmet illi mancipemus, & exorsemus eum, ut ibi indelebilis characteribus tuavimur nomen, & moriarus. Omnibus Patris sui submittit imperios, omnia illius veneratur judicis; & perinde ac omni voluntate careret, se Patris sui Voluntate duci patitur in singula vita sua momenta instaurans desiderium eidem placendi. Quia placa- tio est, facio semper. Pater Novus in Meditacionibus Tom. 7.

Illi, quem videtis jacente in praefepio, plorantem, frigore contremiscenit, ex Matri uberioribus lac fugentem, & rebus in omnibus reliqui infantibus nullimillimum; nihilominus est Dei vivens Filius, universalis heres omnium Parentorum honorum, viva imago substantiae eius, admirabilis, fortis, omnipotens, Mundi reparator, omniumque Mortalium Salvator. Quisnam prodigium hoc potuit patrare, supremaque Magnitudinem ad hanc exinanitionem redigere? Amor, quo vos complexitur; pro vobis de Calo dilatipus est; pro vobis homo factus; pro vobis natus in praefepio. Quid propter illum fecisti? Quid pro te? Quid incommunum, quem contemptum, quem laborem pro illius gloria, pro tua salute sustinuit? Purus ne te in Celum pervenire posse per luxum, fatum, vanitatem, & Mundi delicias? Hoc sane non docet suis exemplis hic pater. Quomodo venit in Mundum? Venit pauper, infirmus, humilius, tamquam advena cognitus nemini, & cui nemo fert opem. Quam longe Dei spiritus abhorret a spiritu Mundi! Dei Filius eligit paupertatem; Mundus non nisi opes, & vita commoda confecatur. Pater Novus Tom. 7. Meditacionem.

Uter melius, tutius, felicis eligit. Utrum sequi vis; certum an incertum? id quod te ad beatitudinem adducit, an quod ad interiorum? Dei Filius inter humiles tibi complicit; se se ad minimos usque demittit; his familiariter usitum, statim eorum eligit, se eis similem præbat; Mundus secessores contra nihil nisi magnitudinem, magnificientiam, famam redolebat. Quid ipse tentis? cupis ne cum Deo inire cestitudinem? humiliatus anima, pauperum confunditum divitium conversationem præfer. Qui in terra sunt locupletiores, hi ferme longius abire a Calo. Dei Filius humiliatum nativitatibus, eumque incommodissimum eligit locum: Mundus eos solum non perfringit ea Majestate, qua amictus coruscare potuisset, immo negre terrere nos vult signis magnæ potentia, & dicere possimus illum non aliam viam sibi retinere præter eam, quæ subigit corda. Eti filius pulchritudo est, hic nobis semper est amans, quoniam eadem semper illius pulchritudo est, bonitas eadem. Erga creatura mutari possumus: creata enim ipsa obnoxia sunt mutationi. Deus unus qui semper est idem, eumdem semper meretur amorem. Timor tamen benevolentiam nostram perturbat, cum illum exhibemus nobismet cum summa

prema

Damois
Imperia de-
latura fuit
ubi Melia
adventum.

Misteria
in ipsa
adventu
Del Filius
operatus
est.

Dispositio-
nes in qui-
buscum
circumstan-
tia debemus re-
cipere, in
circumstan-
tia nar-
rati eis
advenientur.

Quid nobis
Confideremus
dicitur sit in
hoc specie,
ubi nascitur
Filius Dei.

Donum
in libello con-
siderum rebus
definitum;
Ioco ac tem-
pore inven-
tione, modicua.

Idem
in libello con-
siderum rebus
definitum;
Ioco ac tem-
pore inven-
tione, modicua.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

7.

adventus nuntiatur Pastoriis, Angeli non dicunt illis, inventis Regis Cœlestis filium Angelorum corona sepum in Palatio, in aureis incububilis pretiosum involutum linteis, exercitu stipatum: sed inventi puerum; num quidquam infirmius singi potell? pannis involutum; num quidquam deterior? in praefacio; num quidquam calamitosius? Godeau in Homiliis.

Deus, qui tot facilius locutus fuerat per Prophetas, non viliissimis hisce temporibus locutus est per Filium, S. Paulus autem; fed hodie longe alio utitur sermone, quam olim. Prophetæ audientibus illum inter fulgura, & tempestates, audierunt vocem illius minitabundam, ac terribilem tamquam fulgor tonitru; hodie vero locutus est per os pueri. Loco proclariori, ac fulminum, vagitus adhibet, & lacrimas: loco throni flamivomi, stabulo utitur, & pro terribili maiestatis, ac potentie apparatu paleis, ac dubios animalibus. Olim loquens in Prophetis, locutus est nobis in Filiis. Unde nam hac mutatio, Fideles! Quia hodierna die misericordia subit in locum justitiae. Deus olim locutus erat, ut fuit timorem iniceret; nunc loquitur, ut sibi conciliet amorem. Etenim, Christiani, quomodo refire possumus illecebris nascientis Dei? Inveniens infansen. Sed nunquid vobis abscondere erroris argumentum? Infansen paucis in volvusum, & potrum in praesepio, infans hic pauper est, jacet in praesepio. Ad verbum hoc vos fortale animu; despondetis, ac metuitis, ut cogamini eas exercere Virtutes, que vos deterent. Nihil menite, non licet vobis repugnare illecebris earum returnum omnium, quas ipse diligit. Verum est, illum ea vobis dicatur, que a vobis erunt facienda; sed haec dicens ipsa mulceret, ac lenit labores veltrus. Salvator se de amabilis reddit, ut Virtutes suas vobis amabiles reddat: necesse est illum amare, & imitari, ut salvemur. Se adducit in statum, quo nullus aptior est ad nos permovendos, & amandos; licetib; ne amorem nostrum eidem negare, & licetib; illum non imitari. Nascitur puer, ut nobis placet; nascitur pauper, humiliatus, patiens, ne terrenarum opum, gloria, & voluptutum abnegatio nos terrreat. Vult sibi amorem nostrum conciliare; vult etiam, ut nobismet amorem suum conciliemus. Eius infancia vim facere debet duruisse nostræ, ejus autem exemplum confirmare nostram infirmitatem: omnia nostrum amorem requirant erga Salvatorem in Deo infantæ; Inveniens infansen. Pater la Peſe Temo 6. Sermonem suorum.

Salvator, S. Petrus Chrysologus inquit, sic nati solvi, quia volunt amari. Sub infante infirmatibus nascens amavit a se quidquid molitum nostram avertere poterat, & studit quidquid illam poterat excitare. Quis nostrum illum posset non amare, si duplacen hangs ferentiam probaret? Injusta affectiones, indigne cupiditates, noxia fides, per vos mili licet saltem medicari vexissimum infantem hunc, cui omne amorem nostrum debemus. Summa Majestas, & ingens potestas sapientia naturae nostram praecepit amorem. Non libenter diligimus eum, quem a nobis semel gloria: fulgor, quo sepsum est, non fatis nos ita confidere finit. Domini species, & obtutus nobis timorem ingerunt: iniquitas nostram ciet vanitatem; vanitas non patitur, ut cor nostrum in dicitrum afferramus; conditio humilis, fortunae oculituras non immundum pretium, in quo illum habemus: atque haud agre corde nostro amorem intercidimus,

ex quo impune repulsa pati potest. O Christiani! Aufi-
ne vobis exhibere statim, ut quem te rediget Salvator, ut
nos ad ipsum amandum impelleret? De fini Patris in Vir-
ginis summa lapsu est; & de Virginis alvo in praesepio cum
omni Infantis pompa. Quam amabilis est hoc praesepio!
sed nostris perfringendis oculis, quam impar! Si cor vobis
est, Fideles, non ne illad effundente debet ante pedes hu-
jas amabilis pueri? A me dicesditi, infirma creature, di-
lligentia vestra sit, ut in mea misericordia et misericordia
mea in te sit.

cit ille vobis, ubi me in splendoribus glorioz meo cogitatis: quam prætextis casuam, ne accedatis ad me eo in statu, in quo me videtis? suavitatis pueri vulgo duritatem vestram infringit; Ignis Dei illecebris vos hæcere non poterunt? blandas illecebras vestras exspecto, brachia tendo, ut blandiar vobis; liceat vobis gustare volupitates praefestae mee, vos meis nutibus invito. Quid Christiani, nihil in vobis proficit Deus suam abjectiens Majestatem, ut sibi vestrum amorem conciliet? Admiratio, extasis, benevolentia nonne promereri, & allicere debet corda omni fenua parentia, ea que amoris igne consumere? Nisi te diligimus divine Salvator, in pauperi hoc, abjectoque apparatu, ne nobis te unquam offendamus nobis, nisi ea in luce, quæ nos humiliat, non biisque nostram submissiōnem, & nihilam objiciat. Videtur Iesus per praefepsi paupertatem nobis immittere velle misericordiam nostram oblivionem ut nostrarat ad se. Si illecebris ejus relinquantur, nonne equum est, ut in nostram duritatem animadverteret signis magnitudinis suæ? *Idem.*

qualis esset in nos Dei bonitas; hanc autem hodie nobis dicit per Redemptorem, quem nobis largitur; & infingit gratia nos docet, ut inde proficiamus, nobis non veritate, sed fede abrenuntiandum esse imperiali, hoc est, etiam omnibus, quae committere possumus in Deum, generis sunt idololatria, superstitione, blasphemie, & cupiditatis, hoc est inconditis delitesci, quae plorosum mortales, & propter qua creta magis, quam temorem diligimus. Nam ex quo venit Iesus Christus, fuis conficeravit, non licuit nobis amplius vivere non secundum animi nostri cupiditates: sed opus erat, ut iuramenta, iustitia, & pietate viveremus. Triple fuit omnia complectitur hominis officia five erga se, five proximum, five erga Deum. Tomo 2. anni Christiani Tournaeze.

Cogitate quoque Fideles, quomodo divini viatores isti, ubi pervenerunt Bethlehem, urbem ingrediuntur, per vias, & compita de domo in dominum querunt sibi habitatculum, neque ab illo recipiuntur, quia pauperes sunt; praterquam quod diversitaria repleta erant magna conuentuum frequentia; quia in re traxi oportet admirari; quorum primum est Dei Providentia, que permisit, ut hoc editum hoc tempore evulgetur, ad omnia disponenda secundum confusum illud, quo constitutum erat, ut Filius nascetur in stabulo, & daret Mondo hoc insignis humiliatus, & paupertatis exemplum. Si enim Maria adhuc dies aliquot permanefuerit in Nazareto, peperisset domi fuū, ubi quasdam parvas comeditantes nancisi potuerit. Sed voluit Deus euctum tunc temporis evulgarī, & Pater, ac Genitrix Filii solus vertent, ut illi obficerentur. 2. Poterat Deus natura ordinem invertere, tempestatis rigorem mulcere, incalarum animos flestare, Virginis pitium differre. Sed nihil horum fecit: Omnia permisit Providentia, ut docereret, nonmet omnibus natura caibis, omniabique nutritibus subficeret Superiorum Ecclesiasticorum, & faculariorum bonorum, vel malorum, quia immunitatem, vel difensionem queramus. Heu! quam longe absum ut hac virtute! vellem a Deo universum naturam ordinem immutari, ut meis fesse appetaret desiderari, & me hac pena liberaret. 3. Voluit Deus, ut Filius suis nul-
lum inveniret habitatculum, ubi recuperetur, ut intelligeremus odium, quo Mundus illum perfecutarius erat, quandoque illum contempserit, eique obstitit etiam anquam na-
screteret, *Patr. Crat.*

in voluptatibus, & Iesus Christus, ut oppositum nobis perfuderet, fe omnibus vita nostra arumis, & miseriae objec-
tit. Demum nobis opes proferat, tamquam verum donum
mildi satisfaciens cupiditatis nostris, ac nos efficiens
beatos; & Iesus Christus, ut a spiritu nostro arceret hanc
mem, sibi in hereditatem elegit pauperiem. Demum ef-
fecerat, ut humiliaciones, & contemptum horremus; &
Iesus Christus, ut earum nobis amorem injuceret, eas a pri-
mis infante momentis amplius est. Post hoc exemplum,
Deus, nullum est infirmatissimis, misericordiā, paupertatis, perse-
cutionis genus, quod aquo non feram animo. Post hoc exem-
plum non solum dicam cum Urius: *Arca Del habitat in pa-
pillonibus, & Dominus meus jacet, & servus Domini meus super fa-
ciem tuor matrona: & ego ingrediar domum meam, ut comedam,*
& bibam, & d'rlam cunctorum ipsa... non faciam rim hanc.
(1. Reg. 11.) Vives Arca Dei, & adorabilis humanitas Iesu
Christi jacet in paleis, pra frigore contremiscit in praef-
epio: ego vero moliter corpus meum curabo, & conabor inde minima incommoda profligere? non faciam rem habere. Post
hoc exemplum non solum dicam cum Dani: *Quoniam ir-
asperne res fortes castro Philistinorum, & basierent aquam de
civitate Bethleem, ut ego b'bi: propiti' sit mihi Dani, ne fa-
ctum hoc:* (2. Reg. 23.) ego dicam, quoniam bona, volupta-
tes, & honores, que hastena deperit, sum premium lacri-
marum, nuditatis, annihilationis Dei in Bethlehemito spe-
cu jacentis, aquum est, ut eorum mihi usum intendam,
eaque illi sacrificem. *Iustus.*

Maria & Joseph non inventientes a quo exciperentur, ex urbe pedem effere conati sunt, & se se recipere in spe-
cum ad collis radices, qui erat loco stabili, & quo animalia se recipere conveierunt. Celi Regina hanc paupertatis adem admirabilis cum verecundia ingebarunt, quin de in-
signi conqueratur, sed se triduam Dei Providentia ita pre-
cipienti. Illuc ingressa una cum viro suo procumbit in ge-
nibus. Deoque gratias agit, eo quod ipsam in hunc pauper-
tatis & patientie statim redigerat. Post hac preparat se
partu, quem proximum esse noverat, ac in pace beatum
Illiad prastolator momentum, quo in lucem erat Mundi lu-
minis editura. *Pater Graffus.*

Dio contigit opere in Nativitate Filii Dei, ut hoc par-
tus nasci debeat. ^{i.} Viderit opus est in paupertate pre-
aliquam dignitatem, quam non videbant
omnes. & eorum quae in Nativitate dicitur, non
et magnificavit, nominibus illis carnalibus ostendens ad
quem usque gloria gradum ilium exexerit per unionem suam
super alia creatura. *Ibidem.*

quandoquecum cum infinita polletur Sapientia hunc statum degit. Ad videndum autem in re id quod ratio non vident, sed ad proprio lumine inspicendum, opus est plusquam nominata esse. 2. Ademerit opus est divitissimum illum, qui adeo illis ingenitus est, & vim quam obtinat illa in hominum; ideoque ad nihilum redeget statum divinarum. Sed unus est Deus, qui hanc effucere valeat amissionem; sed J. C. satis non est paupertas praestant cognoscere; vult præterea, ut pauperatus status apicum sit medium ad illum cognoscendum, & ut hanc tamen momenti cognitio ad hunc statum pertineat. Ex Homiliis Godeau.

reverentia sunt laudantes & benedictores Deum, ac in animo amore, gratiarumque sensu ferentes: quemadmodum illos in stabulum ingredientes sanctus horror pervaferat; ubi Incarnato Verbo sua praefiterunt obsequia, inde ergo sunt mortibus caritatis, ac miserationis repleti; de Domini mercificiis colloquentes per brevia illarum loci, temporique intervaluum, quod inter Bethlehemiticum specum, & locum, ubi annuntiatio facta est, iuxta.

Solus Infans Iesu statu nobis integrum non esse patitur eidem admirations nostras vel detrectare, vel differre. Non est quod videatur esse, & non videtur esse, quod est. Vagit sic ut infans, & est Verbum increatum; pannis involutus est, & est Patris ut brachium. Arma non habet, neque vestes, & terret Herodem, & Aulam illius. Jacec in stabulo, & a Regibus adoratur; dives, & pauper; potens, & infirmus; amarus, & leprosus; adiacentem ut emittunt: Ju-
dei illum in hoc magnifico apparatu praefolabamini; sed nos admonet, ut illum in statu proflus oppito agnoscamus ipsum; cumque humiliatio suape natura individua si pauperat, & doloris socia; hanc Angelus pastoribus dedit tamquam signum precipuum. *Hoc erit vobis signum,* (*Lue. 2.*) admonens illos infantes, quem pannis involutum, & pannis in praesepio invenerint, hunc esse Melanum. Cur in praesepio ad illis offendendam maximam earum, qua singi possunt, humiliacionem. Ecce cursum meo.

Magnus dominus prius privilegium in ordine nature, quo a
utris fecerit, est esse rationis compotem. Et hanc, cum
domini natura effulgerat penderat a Deo, ex quo ab hoc
pendere noluit, desit esse in ordine, in quo esse debebat.
Qui non fuit amplius hoc in ordine, iacturam fecit ratio-
natum. Ecce autem quo pacto.

Quis ita cæcus esset, qui non videret, infirmitatem hanc, humiliatitatem Salvatoris, hanc humiliatitatem animas superbas infingere, & confundere vanitatem cogitationum fvarum, easque docere contemnenda esse ea, quae in ipsis arcus, ardentisque cupiditates, quae illis omnem cordis sensum auferunt. Ne designareur homo, Sanctus Augustinus ait, imitari hominem humilium, Deus factus est humilis, ut vel sic superbit genitus humani non dedicaretur sequi vestigia Dei. Autor Humilitatis
Pili Dei in
eius vestige
nos sed
illâ imitan-
dâ invicta.

Cum Augustus Cæsar editum fecisset, quo omnes illius subditis nomen suum darent quilibet in patria sua, Sanctus Joseph, qui erat ex familia David viam corriput cum Sponsa sua ventrem ferente iturus in Bethlehem civitatem David. Satis admirari non possumus obedientiam, quam Filius Dei præstare dignatus est huic Principi, editum ullum evulgan- ti, ut Imperii sui vires cognosceret, & subditis suis recens tributum imponeret. Maria, & Joseph qui nihil aggredie- bantur, nisi fecuti motum hujus Infantis, de hoc Edicto non ratiociniantur, neque contendant se immunes esse ad obedientiam terce Principibus debita, secum habentes terræ, calique Dominum. Non cauſantur tempeſtatis rigorem, non ite- ris longitudinem, non Mariz, qua partui proxima erat, graviditatem. Sed cœx obediunt Deus in persona Ministrov eius, alacriter obediunt in re difficultissima, & abjectissi- ma, obediunt hilariter sine murmure, & querela, obediunt celestes, cuius ne vocem aut demandare que fructus. In Cœlo

In Verbi Incarnatione Misericordia Dei hactenus solis Iudeis perspecta, omnibus hominibus apparuit; ille enim, quem misit in terras, & cœus nocte hac Nativitatem colimus, Salvator est, non Iudæus tantum, sed etiam Gentilium, & in eo videmus adimpleri illud Isaiae vaticinum: *De filio dilectionis eius dñe misericordia sua*.

10

Supplementum ad Mysteria

quam iis quæ superius dicta sunt, afficer: ibi enim Iesum Christum in se non tantum quod ipsum, sed quod sp̄cat ad me: non tantum ratione illius, quod est, quam ratione illius, quod operatur, cum secundum Simeonis prophetiam natus sit in ruinam, & resurrectionem multorum, atque ut sit veluti signum contradictionibus eorum. *Ecclesiæ psalmus est Eccl.* Quo autem modo qualitates adeo oppositæ, quales sunt Redemptoris, inimici, & victimæ hominum possunt conciliari? Si enim venit ad eos salvos faciendo, cur natus dicitur in ruinam eorum? Si potius est tamquam corpus eorum crudelitas, quomodo sileat resurrectio eorum principium? Si eos reprobat, quomodo amat? Spiritus sancti opus est nobis praetribere, quid sit in impenerabili hoc Mystero credendum. *Sermones Morales Tomo I.*

SUPPLEMENTUM

Ad Tractatus, ac Titulos

DE CIRCUMCISIONE FILII DEI, ET SANCTO NOMINE JESU.

*Quid statim
J. C. qualitas
Saluatoris.*

Cogitate quanti sit Iesu Christo qualitas Salvatoris omnium. Misera Nativitas, vita laboriosa, & humiliata, lacrima infiniti pretii; non fuit titulus sufficiens, ut ille sit dominus Salvator. Nostra salus illi longiori prece iterit: neque esse debuit nisi fructus mortis ejusdem; itaque non vocatur Iesus, nisi cum effundit priuinitas sanguinis sui, qui non nisi superioris redemptoris arcta est. Quid tibi sit, Salvator mihi, tantum amare me? Sed quan inde recipis mercedem ex adeo onerosa qualitate? Optio tibi facta fuit mortis non subeunda, quo aliquid de tua beatitudine desperaret: Neque ignorabas te de ingratis benemerenti: sed tuus erga nos amor prævaluit, & ego non affari adeo beneficia caritatem? Quam caro tibi ista pretio qualitas Redemptoris, & ius, ut ita dicam, in me tua beneficia conferendi? Quem esse decet amorem meum erga talernum Salvatorem, & quid ad hanc usque diem tibi restul gratiam? *Pater Croix in Asceticis.*

In eodem Licit follementum Mysteriæ Circumcisionis Domini Nostri fermeo, si complexatur Sanctissimi Nominis Iesu, & utramque potest, & sic per se fecerentem permitat Ecclesia, nos tamen illis non feungeamus, quoniam illi artis inter se vinculum coherent. Honorificatio, in quo habemus eum a Fidelibus omnibus Sanctum hoc Nominis, quod latè denita cum reverentia vix prolerre possumus, Apostolo teste, hunc exigit calum, & Fideles in omnes terras eius summo cum obsequio, & in multis follementis festum Sanctissimi Nominis Iesu celebrant. *Amen.*

Nomen divinum! quod Deus unus imponere poterat, Salvatori huius Mundi! Nomen venerabile, quo audito, omnime dignificatur, & exaltato quevis humiliatur! Nomen facrum, quod reformat infernum, & demones fugat! Nomen Virtutum plenum, vi cuius maxima, maximeque authentica peracta fuerunt miracula! Salvare Nomen, unde omnia nostra legis Sacraentia efficiantur mutuantur! Nomen omnipotens apud Deum; quoniam propter illud preces nostra exaudiantur. Nomen gloriosum, quod zelus ad Gentes, & Reges terra pertulit. Augustum Nomen per cujas confessionem Sancti gloria fibi verterunt gravissima subire contumelias, ac tertiaria pati supplicia; Nomen denique incomparabile: Nec enim aliud nomen est sub Calo datum hominibus, in quo non operantur fides, & fortis quavis humiliatur. *Act. 4.* Sanctissimi Nominis Iesu, Bernards inquit, (*Serm. 15. in Can.*) merito vocatur Oleum salutare. *Oleum enim luce, pax, & uite;* *Fons ignis,* nuxit cornem, lenit dolorem; *lux, cibas, medicina...* *Christus enim anima clavis,* si non vero isto insinuerit: *insinuatus est,* si non haec sole condicatur.... *Tristis alius nomen;* *Veniat in cor eius dolor,* & inde salua in os. *Ecce ad extor tum nombis lumen nobilium omnino diffigit,* redit seruam. *Labiuit quis in crimen?* curis insuper ad laquacum mortis desperans? Nonne si invocet Nomen vita, consolans respirabile ad vitam? (*S. Bernardi sententia.*) Ubi solum Iesu Nomen innotuit, infernum abicit artus; hoc tot luves elicet lacrimas; hoc in gravissimis periculis oranti animos addit. Quis hoc admirabilis Nomen invocavit, & non continuo subfidiu nascit est? quis violentissimis animi perturbationibus agitatus, & fatigatus esse infestissimum hostibus lacessitus. Ad Sanctum hoc Nomem confutus, quin visceriam reportaret? Nomen fortitudinis in certaminibus; Nomen lucis in periculis; Nomen consolacionis in adversis; Nomen salutis in hora mortis omnibus, qui illud gerunt imprefsum in corde. Quem Sancti viri cultum augusto huic Nomini non adhibuerant? Sanctus Ignatius Martyr illud in corde suo infeluum gener profecitatur. Sanctus Bernardinus inde petebat omnium sermonum, & Elogiorum suorum argumentum; & Sanctus Ignatius Societas Iesu Instructio creditur se Filii suis non polle alii, nonne facere, quod sublimiorum perfectionis status est, & officiorum Ministerii si conceptum posset adstruere, quam illos Societatem Iesu nuncupans. Quondam Patres hi juxta conflictudinem complurium Ecclesiarum in Gallia peculare

spiritus circuncisionis, & membris, & cordis.

umbula coram me, & ego terfatu; (*Gen. 17.*) secundo cum Jo-
sepham jam introductu in terram promissionis populum
Irael, qui post exitum de terra Egypti annos quadraginta in
deserto permanebat, dixit illi Deus: *Hodie absolvitur populus
Egypti a vobis;* (*Iacob 5.*) videlicet præputium, quod de
Egyptio attulerat, & modo edis digni, qui ingrediamini in
terram, quam promisi populo meo. In nova etiam lege Domi-
nus duplēcēm præcipit circumcisōem, non carnis quidem,
sed mentis, & cordis; per quam nos amputare jubet quid-
quid in nobis est peccatum, vitorum, cupiditatem, & af-
fectionem inconditaram. Prior quidem fit nostra conversionis
initio cum obedientiæ voce Dei nos ad fas uigilantem
vocant, Mundum, patriamque domum relinquentibus, liberius
coram illo ambulatur, & facilis viam perfectionis currente
absoluturi. Sed præter hanc generalē circumcisōem quæ in
omne vita nostra spūtum est perduratur; alteram a nobis re-
quirit Deus sub exūm nostræ peregrinationis in Mundi hu-
erto, cum proprius accedit momentum illud, quo in vera
promissionis terram sumus ingressi. *Pater a Poite in operibus Astarti.*

Vobis dico Auditores, nobis imitandum est Salvatorem in
Circumcisōe sua, quia vobis in exemplum propius est:
hinc enim sentient est divinitus lata, Præderikanus est de
bere similes illi. Sed ad id heu! quantum amputandum est
mensa, quantum in luxu, quantum in ales, ludo, ludis, &
conversionis uitris? Antequam folum hæc imago adumbrata sit, & hæc similitudo incipiat comprehendere, tantum abet,
quod sit perfectum exemplar, ut vix prima dumtaxat videantur
lineamenta. *Auctor Sermonum in omnia argumenta.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Circumcisōe secundum Dei institutum erat nota, & monu-
mentum quoddam fedis, quod percuterat cum populo suo
Deus & necessaria erat ad salutem secundum explicacionem,
quam multi Patres his tribunt verbis. *Malculus, cuius pre-
pūli vero circumcisōa non fuere,* delebitur anima illa de populo
suo. Etenim per hæc verba intelligent mortem aeternam, qua
filius non circumcisus dannabantur; quia non receperant Sa-
crumentum a Deo institutum ad originalis peccati labem
delendam. *Tournaux, anno Christiano, Tomo I.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Huic Sacramento succedit illud Baptismi ab eodem Christo
Iusti instituti facilis, similem effectuus circumcisōe.

*Quid facit
in Circumcisōe?* De Nomine I. Igitur Jesus Christus salvos nos fecit.
Huic debemus salutem nostram, illi eamdem etiam debet,
qui ante Nativitatem eisdem tempore justificari fuerunt. Omnes
nos reconciliavit Patri. Non licet nobis deinceps ad
terram Patrem accedere, nisi nos Dei Filius illi praefici-
tur. Ideo hoc gloriosum Nomen Iesu illi impositum fuit
tamquam titulus, ne repulsam ferat a Patre, ubi pro nobis
hic bis intercessor existat. Preces nostræ vim habere nequeant,
nisi hoc Nomine confirmantur. Hujus subfidiu omnia in eis
necessarium ad bona opera facienda: cum Deus illa coronat,
coronat dona Filii sui, qui ideo Iesu vocatur, ut nos de
dominatione Demonis redimat. *Idem.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Hoc illud Nomen est, quod significavit Deus super cetera, ut in Nomen Iesu omne genitalea cælestium, ter-
renorum, & inferiorum. Hoc Nomen illud est, quod ex Apo-
stoli proferi non potest, nisi operet, nisi Spiritus sancti con-
sideret. *Accerferit gratia.* Ad colendum, ac digne invocandum. Sal-
vatoris Nomen, opus est velle salvos fieri, & expiari a peccatis.

*Quid facit
in Circumcisōe?* Peccatum oditum operet, sincere salutem cupere,
& amare Redemptorem, ut bene, ac rite Iesu Nomen in-
vocetur. E contra vero est illud dedecore afficeret, vel adhuc
voluntarie peccato inharet, vel nihil facere ad illud ex-
piandum, vel non parere illis, que nobis persecutur ab eo, a quo recipere debemus regulas salutis, quam petimus.

*Quid facit
in Circumcisōe?* Hoc est in ludibriis vertere Salvatorem, velle salvari
ab illo, quin faciamus quidquid eorum, que a nobis vult
fieri, ut salvemur. *Tournaux, Tomo I, anni Christiani.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Noster exutere debemus, ac videre utrum Iesu circum-
cisōe similitudinem, que certissima est nostra salu-
tis nota, utpote illa, per quam Dei Filius ostendit se esse
Salvatorem. *Quid!* nostrorum cupiditatem mancipia, volu-
ptatis tantum inquirendis intenti, Crucis inimici, viven-
tes in deliciis, præ nobis ferentes tantum horrois in ea omnia,
qua natura nostra vix possunt inferre, & amoris tan-
tum in ea, que sensibus nostris blandiuntur; num dicere
possumus, quin erubescamus, nos huic homini-Deo filiales
esse? Quem conceperit animo nostro imbuiamus Christiani: illius,
qui jure hoc nominem appellari non potest, nisi similis
sit exemplari suo, videlicet nisi Crucem amet, nisi fugiat
voluptates. Tunc incipiemus eis per Christiani circumcisōe,
cum excusâ Mundi illusionibus, qui nos felicitat placuisse
et vestigio oppositiæ aeternæ sapientia confusili, meminerimus
nos amplexatos fuisse Religionem; cui satis non est Crucem
adorare, sed quod jubet nos illam geltare, & pati; nos pu-
gnare sub capite spinis redimito; Christiani viri negonium
eis cupiditates suas subfigere, incompatitos affectus cohibe-
re, ac tandem emori fibi per jugem mortificationem. *Au-
tor Sermonum in omnia argumenta.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Hoc pretiosum Sanguinem, quem effundis, dele Domine ma-
nus annos præteritorum, & sanctifica actiones omnes

*Quid facit
in Circumcisōe?* Annos, quæ dicuntur, ut
qui audierit, qui audiret, Nomine Iesu, adhuc.

*Quid facit
in Circumcisōe?* Facit audiret, & audiret.

*Quid facit
in Circumcisōe?* Audiret, & audiret.

Dominii Nostræ.

25

ab aeterno. Ecclesia ipsa nos docet in genio procumbere, cum hac Apotholi verba proferuntur; quo riu nos invitatur, ut ad examen revocemus, utrum cordis nensis corporis nostris habitus (pondante). Lingua quidem nostra conseruitur Iesum Christum esse in gloria Patris sui; verum id ne vita etiam nostra producitur? *Tournaux in anno Christiano Tomo quinto.*

Plures in Legi veteri hoc Nomen Iesu appellati fuerunt; nomine hoc vocati, quia miseri erant a Deo ad Iudeorum populum liberandum. Sed Virginis Filio potissimum jure gloriosum hoc Nomen imponitur; qui non solum ad populum qui in legi Iudeorum liberandum, sed omnes generatim homines salvatores faciunt, & illi tantum dimicandum est. Mens eius non est selec-
tio, sed mentis, & cordis; per quam nos amputare jubet quid-
quid in nobis est peccatum, vitorum, cupiditatem, & affectionem inconditaram. Prior quidem fit nostra conversionis initio cum obedientiæ voce Dei nos ad fas uigilantem vocant, Mundum, patriamque domum relinquentibus, liberius coram illo ambulatur, & facilis viam perfectionis currente absoluturi. Sed præter hanc generalē circumcisōem quæ in omne vita nostra spūtum est perduratur; alteram a nobis requirit Deus sub exūm nostræ peregrinationis in Mundi hu-
erto, cum proprius accedit momentum illud, quo in vera promissionis terram sumus ingressi. *Pater a Poite in operibus Astarti.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Vobis dico Auditores, nobis imitandum est Salvatorem in Circumcisōe sua, quia vobis in exemplum propius est: hinc enim sentient est divinitus lata, Præderikanus est de-
bere similes illi. Sed ad id heu! quantum amputandum est
mensa, quantum in luxu, quantum in ales, ludis, &
conversionis uitris? Antequam folum hæc imago adumbrata sit, & hæc similitudo incipiat comprehendere, tantum abet,
quod sit perfectum exemplar, ut vix prima dumtaxat videantur
lineamenta. *Auctor Sermonum in omnia argumenta.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Circumcisōe secundum Dei institutum erat nota, & monu-
mentum quoddam fedis, quod percuterat cum populo suo
Deus & necessaria erat ad salutem secundum explicacionem,
quam multi Patres his tribunt verbis. *Malculus, cuius pre-
pūli vero circumcisōa non fuere,* delebitur anima illa de populo
suo. Etenim per hæc verba intelligent mortem aeternam, qua
filius non circumcisus dannabantur; quia non receperant Sa-
crumentum a Deo institutum ad originalis peccati labem
delendam. *Tournaux, anno Christiano, Tomo I.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Huic Sacramento succedit illud Baptismi ab eodem Christo
Iusti instituti facilis, similem effectuus circumcisōe.

*Quid facit
in Circumcisōe?* De Nomine I. Igitur Jesus Christus salvos nos fecit.
Huic debemus salutem nostram, illi eamdem etiam debet,
qui ante Nativitatem eisdem tempore justificari fuerunt. Omnes
nos reconciliavit Patri. Non licet nobis deinceps ad
terram Patrem accedere, nisi nos Dei Filius illi praefici-
tur. Ideo hoc gloriosum Nomen Iesu illi impositum fuit
tamquam titulus, ne repulsam ferat a Patre, ubi pro nobis
hic bis intercessor existat. Preces nostræ vim habere nequeant,
nisi hoc Nomine confirmantur. Hujus subfidiu omnia in eis
necessarium ad bona opera facienda: cum Deus illa coronat,
coronat dona Filii sui, qui ideo Iesu vocatur, ut nos de
dominatione Demonis redimat. *Idem.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Hoc illud Nomen est, quod significavit Deus super cetera, ut in Nomen Iesu omne genitalea cælestium, ter-
renorum, & inferiorum. Hoc Nomen illud est, quod ex Apo-
stoli proferi non potest, nisi operet, nisi Spiritus sancti con-
sideret. *Accerferit gratia.* Ad colendum, ac digne invocandum. Sal-
vatoris Nomen, opus est velle salvos fieri, & expiari a peccatis:

*Quid facit
in Circumcisōe?* Ita per Baptismum neminem salvatum iri, nisi servatum fuisse: nam iusta salutem cupere,
& amare Redemptorem, ut bene, ac rite Iesu Nomen in-
vocetur. E contra vero est illud dedecore afficeret, vel adhuc
voluntarie peccato inharet, vel nihil facere ad illud ex-
piandum, vel non parere illis, que nobis persecutur ab eo, a quo recipere debemus regulas salutis, quam petimus.

*Quid facit
in Circumcisōe?* Hoc est in ludibriis vertere Salvatorem, velle salvari
ab illo, quin faciamus quidquid eorum, que a nobis vult
fieri, ut salvemur. *Tournaux, Tomo I, anni Christiani.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Noster exutere debemus, ac videre utrum Iesu circum-
cisōe similitudinem, que certissima est nostra salu-
tis nota, utpote illa, per quam Dei Filius ostendit se esse
Salvatorem. *Quid!* nostrorum cupiditatem mancipia, volu-
ptatis tantum inquirendis intenti, Crucis inimici, viven-
tes in deliciis, præ nobis ferentes tantum horroris in ea omnia,
qua natura nostra vix possunt inferre, & amoris tan-
tum in ea, que sensibus nostris blandiuntur; num dicere
possumus, quin erubescamus, nos huic homini-Deo filiales
esse? Quem conceperit animo nostro imbuiamus Christiani: illius,
qui jure hoc nominem appellari non potest, nisi similis
sit exemplari suo, videlicet nisi Crucem amet, nisi fugiat
voluptates. Tunc incipiemus eis per Christiani circumcisōe,
cum excusâ Mundi illusionibus, qui nos felicitat placuisse
et vestigio oppositiæ aeternæ sapientia confusili, meminerimus
nos amplexatos fuisse Religionem; cui satis non est Crucem
adorare, sed quod jubet nos illam geltare, & pati; nos pu-
gnare sub capite spinis redimito; Christiani viri negonium
eis cupiditates suas subfigere, incompatitos affectus cohibe-
re, ac tandem emori fibi per jugem mortificationem. *Au-
tor Sermonum in omnia argumenta.*

*Quid facit
in Circumcisōe?* Hoc pretiosum Sanguinem, quem effundis, dele Domine ma-
nus annos præteritorum, & sanctifica actiones omnes

*Quid facit
in Circumcisōe?* Annos, quæ dicuntur, ut
qui audierit, qui audiret, Nomine Iesu, adhuc.

*Quid facit
in Circumcisōe?* Facit audiret, & audiret.

*Quid facit
in Circumcisōe?* Audiret, & audiret.

<p